

Abstrakt

Předkládaná práce se zaměřuje na vztah nevládních organizací k možnostem, které jim přináší proces evropské integrace a evropská úroveň rozhodování jako další platforma pro reprezentaci zájmů. Na případové studii českých nevládních organizací, které se dlouhodobě věnují politice změn klimatu, zkoumám, jakým způsobem se snažily využívat dostupných prostředků a kanálů pro propagaci svých představ o podobě cílů Rámce politik pro oblast klimatu a energetiky do roku 2030 a jakým způsobem evropská politika ovlivňuje jejich přístup k tématu. Vycházím z logiky europeizační teorie, která předpokládá, že nestátní aktéři přizpůsobují své jednání existenci další úrovně rozhodování. Tezí práce tedy bylo, že české nevládní neziskové organizace se budou snažit aktivně využívat možnosti ovlivňovat vytváření evropské klimatické politiky – zejména proto, že se jedná o politiku, o jejímž směřování je rozhodováno převážně právě na úrovni Evropské unie a výstupy evropské klimatické politiky (jako Rámec 2030) představují další možnost, jak dosáhnout změn v nastavení klimatické politiky České republiky. Docházím k závěru, že z pozice českých nevládních organizací je evropská klimatická politika vnímána jako důležitý prvek, který posouvá dění v České republice i globálním jednání kupředu, byť ne tempem, které by si aktéři představovali. Nicméně většina snah o interakci s evropskou úrovní rozhodování je limitována malými personálními i finančními kapacitami zkoumaných organizací. Formální zapojení do konzultačních procesů se omezuje na témata přímo se dotýkající specifík českého prostředí, v obecnějších otázkách, jako byl Rámec 2030, je aktivita buď delegována na síťové a střešní organizace (které poskytují informace, lobují za zájmy neziskového sektoru u evropských institucí, zjednodušují mezinárodní spolupráci a pomáhají dosáhnout na peníze z evropských grantů), nebo je působení soustředěno na národní úroveň, která je pro nevládní organizace dostupnější.